

[Kim Behnke]

Til slut synes jeg, det er værd at se på nogle af de andre forslag, som Folketinget vedtager i disse dage op til jul, f.eks. de mange nye regler om at fratage virksomheder og selvstændige erhvervsudøvere deres ret til at drive næring på grund af gæld til det offentlige. I den forbindelse skal vi ikke lægge skjul på, at efter vores mening er den største skyldner i dette samfund finansministeren, og det er finansministeren, der burde fratages sin bestalling. Han skylder på regeringens og folketingsflertallet vegne det danske samfund 560 mia. kr., og det er der næppe nogen privat virksomhed der kan overgå.

Til sidst skal jeg anbefale Folketingets medlemmer at stemme nej til finansloven.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er jo lidt sjovt, at når vi taler skat, kender man næsten på forhånd ordlyden af Fremskridtspartiets tale. Men når vi nu taler skat, skulle vi så ikke også have med, hvad vi får for pengene, alle de goder, vi får, og som vi ikke vil undvære? Jeg synes, det er meget vigtigere, meget mere væsentligt at sige: Får vi det for vore skattepenge, som vi gerne vil have? For alle vil vel gerne betale mindre i skat, og alle vil samtidig gerne beholde de goder, der bliver betalt via skatten.

Men det, der får mig herop, er Fremskridtspartiets ordførers, hr. Kim Behnkes, lidt hånlige bemærkning om, at vi var nogle, der fik noget med på finansloven, fordi vi skulle tilgode-se vores vælgere. Og så må jeg spørge: Stemte Fremskridtspartiet ikke i går netop for nogle af de forslag, som nogle andre partier meget gerne ville have ind i finansloven, ikke for at tilgode-se nogle vælgere, men for at tilgode-se nogle gode formål, som altså også Fremskridtspartiet var enig i?

Man skal nok passe lidt på med at sige sådan lidt hånligt, at vi alle sammen bare vil have noget ind, for der er virkelig nogle formål, som vi alle sammen er enige om er gode og nyttige.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg har et par spørgsmål til hr. Kim Behnke, fordi hr. Kim Behnke jo redegjorde for alt det,

Fremskridtspartiet vil gøre for den danske befolkning, og hvordan vi virkelig ville gå lyse tider i møde, hvis alle Fremskridtspartiets ønsker blev gennemført.

Det første spørgsmål er ganske enkelt: Ville det så ikke have været klogt at fortsætte forhandlingerne? Tror Fremskridtspartiet, at man har nemmere ved at få gennemført sine forslag ved ikke at deltage i forhandlinger?

Så var hr. Kim Behnke inde på, at man ville ikke bruge offentlige midler, for vi skulle spare. Men jeg bemærkede da med tilfredshed i går, at Fremskridtspartiet stemte for forslagene om bevillingen til Mødrehjælpen og flere andre gode formål. Jeg havde indtryk af, at Fremskridtspartiet ønskede en afstemning på nogle bestemte områder, så man kunne sige, at her var partiet parat til at bruge offentlige midler. Hvorfor så ikke vedstå, at der er nogle formål, hvor det er sundt og rigtigt at bevilge offentlige midler? Hvorfor ikke være lidt mere nuanceret, når man i konkret handling er parat til at bruge nogle offentlige midler? Der er jo ingen konsekvens mellem det, Fremskridtspartiet siger, og det, man gør.

Jeg vil gerne rose Fremskridtspartiet, fordi man var parat til at bevilge de penge, for vi synes, det var en rigtig beslutning. Men burde det så ikke med i retorikken?

Når vi nu taler så meget om besparelser, er der jo også flertal for at ændre arealnormen på boligstøtteområdet. Men som jeg forstod Fremskridtspartiets ordfører, vender partiet sig imod denne systemændring, som betyder, at de offentlige udgifter bliver lidt mindre. Hvis vi tager en enlig, som sidder i en lejlighed på 130 m², finder Fremskridtspartiet det så i orden, at boligstøtten bliver beregnet ud fra de 130 m², eller skulle den beregnes ud fra 65 m², så man selv må betale for de overskydende kvadratmeter? Hvorfor er det helt urimeligt?

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg har sådan set ikke behov for at bruge megen tid på hr. Kim Behnkes synspunkter, der som regel ligger meget fjent fra mine egne, men der var et enkelt punkt, hvor jeg egentlig undrede mig over, at hr. Kim Behnke vovede sig så langt frem. Det var i diskussionen om boligstøtten, hvor jeg sporede en forargelse over den ændring, der sker efter finanslovafta-